

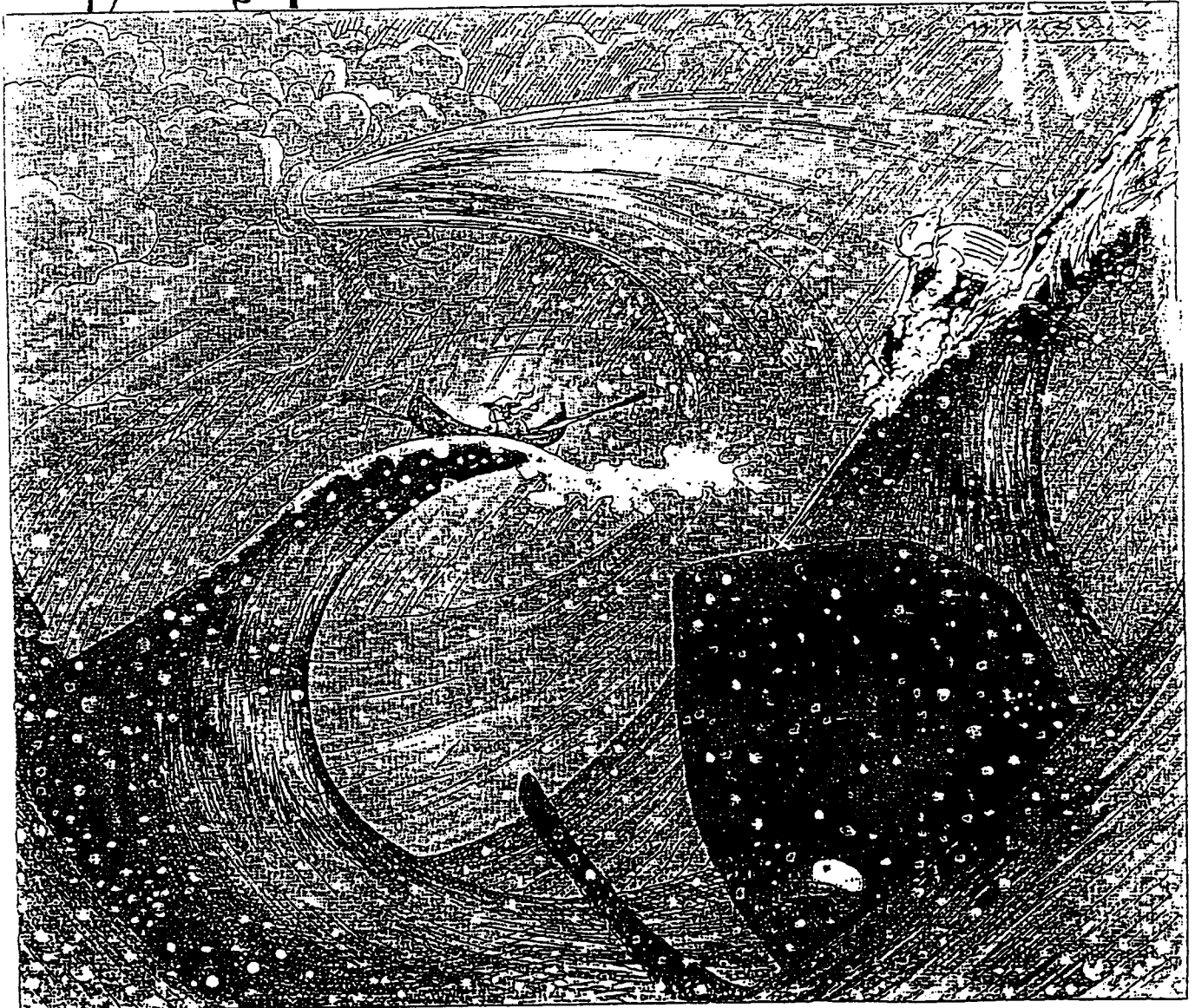
ÅREBLADET; NR 5 '93

ÅRGANG 61

ÅREBLADET

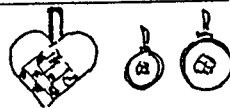

VINTERSTORMER ER DA
GODT FOR NOE... ??!
IIIIHAAA..H..H!!

HJERTESUKKET!

Det går hurtig mot hjul...nei JUL!! Frister og problemer tårner seg opp; hvordan skal en pakke inn den nye padleåren til en selv så det ikke er mulig å gjette hva det er, og dessuten; hvordan skal en lure alle de andre til å tro at det var julenissen som har gitt deg åren...og ikke deg selv??? Hvordan klarer en forresten å lure "mor" til å tro at det er mere nyttig med en ny kajakk, enn en ny pulk til ungene....eller akebrett, osv...? Ja, ja... det er et hardt liv! Men alt ordner seg på JULEAFTEN (gjør det ikke.....??).

Så tilbake til hverdagen. Redaktøren (det er vist meg det..) har bestemt seg for å takke for seg, og overlate jobben til en eller annen etterfølger (hverdagens kjas og mas har innhentet meg; jeg sitter i rottefellen....). Jeg vet ennå ikke hvem som kan tenke seg å ta over; Hans og Astrid vil vel forhåpentlig også heretter bidra i redaksjonsarbeidet.? Dersom noen føler for det bør de snarest ta kontakt for å bidra til utformingen av fremtidens ÅREBLAD. Det er en stor fordel om redaksjonen har tilgang til PC og kopimaskin. Imidlertid bør det være mulig at den enkelte bidragsyter til bladet lager mest mulig ferdige sider selv (etter mal fra årebladet nr. 4 1993...). Dette ville lette redaksjonens jobb betraktelig.

Et tips i sammenheng med redaktørskifte; et mer utstrakt samarbeid med NTHI-padlegruppen ville utvilsomt føre til mere driv i klubbarbeidet (inklusive åreblad-redaksjonen.....). Studenter er jo som kjent en underlig rase; de betaler i dyre dommer for noe de vil ha minst mulig av (nemlig undervisning etc...), og derfor leter de febrilsk etter andre ting å fylle tiden sin med. Studenter har i mange tilfeller også nærmest ubegrenset adgang til PCer, kopimaskiner, sakser, tape, redaksjonslokaler, slibrige uttrykk, og frekke figurer...! I den forbindelse kan jeg nevne to navn; Henrik Linders (svenske, men dog...) og Sindre Røstum (det gjenstår ennå å se om han

skriver like høyt og breikjefet som han snakker....). Noen bør oppfordre disse to, og/eller andre frivillige, til å ta et tak i ÅREBLADET... (redaktøren vokter seg selvfølgelig vel for å peke ut enkeltpersoner...!). Jeg er forøvrig av den formening at den lille utposten (eller innlandsposten..) Trondheim er for liten til å ha flere enkeltstående padlemiljøer.

Til slutt nevner jeg i forbifarten at jeg gjerne bidrar med artikler til ÅREBLADET også heretter.

Til sist et ekstra sukk fra redaksjonskomiteen: Skal årebladet fortsette sin eksistens? Årebladet har etter hvert fått et anelig sidetall og antallet nummer pr år har nådd nye høyder. Men nå spør vi i redaksjonen oss selv; er det noen som setter pris på det arbeidet vi gjør, er det i hele tatt noen som leser dette som møysommelig samles sammen og settes på trykk? Er det kun den engere krets av innsendere av stoff som også leser blekka?

Redaksjonen trenger tilbakemelding (nynorsk: feedback) fra flest mulige for å beholde arbeidslysten, og vi trenger innlegg for å beholde sidetallet.

Så finn en telefon og ring en eller annen i redaksjonen og fortell din mening, om bladet i sin helhet, om eksisterende spalter, om nye spalter du kunne tenke deg, om været eller om annet som opptar deg.

Eller har du noe du ønsker å formidle til andre i TKK, finn en PC, skrivemaskin eller blyantstump og få det ned og legg resultatet (ark eller diskett) i kassen nede i klubbhuset. Her henter vi det og bringer stoffet uten sensur ut til alle medlemmer i klubben. Tenk hvilken mulighet du har for å uttrykke din vrede eller glede, dine turopplevelser eller turfantasier. Bruk den!

Hans og Kjartan

BASSENKTRENING VÅR 1994

Still opp på bassengtrening utover sen vinteren og våren. Sted: Heimdal Samfunnshus, hver Lørdag mellom kl 14 og 16. Det koster kr 10 pr enkelt individ og kr 20 pr familie. (barn regnes ikke med så lenge de ikke aktivt bruker klubbens utstyr).

Dato	Ansvarlige	Målgruppe
8. Januar	Taraldsen Niils Berg Arne	For de som har lyst til og prøve, har lyst til å lære rulla etc.
15. Januar	Nordmark Arne	Deltagerne kan ikke forvente aktiv hjelp
22. Januar	Kramer Kjartan Larsen Yngve	Som 8. Januar
29. Januar	Aune Jon	Som 15. Januar
5. Februar	Jensen Øivind Wale Astrid	Som 8. Januar
12. Februar	Hovem Finn Dag	Kurs. Kun inviterte.
19. Februar	Eri Trond Vangberg Gunnar	Som 8. Januar
26. Februar	Jacobsen Jacob	Som 15. Januar

De ansvarlige som er forhindret, må selv skaffe erstatting. De ansvarlige har ansvaret for å påse at lokaliteter er i orden, få registrert deltagerne i utlagte bok, sørge for at alle får brukt båtene, gi tips og råd etc..

FRA VALGKOMMITEEN:

Det stunder mot nytt årsmøte og valg av styre. Valgkomiteens oppgave er jo å fremme forslag til kandidater for det nye styret. Ingen enkel jobb, men svært viktig for klubbens drift. Og her trenger vi DIN hjelp. Om du selv ønsker å gjøre en innsats eller du vil foreslå andre som kan gjøre en god jobb for klubben. Forslag kan du legge i en konvolutt i klubbhuset eller du kan ringe oss i valg komiteen

valgkomiteen: Hans & Hans

tlf: Hans Jørgen B. Mørch p: 73931138 /a: 73595859 / Hitra: 72441685
tlf: Hans Ervik p: 72831294 / 94785224

NOK,- er NOK,-

Kort rapport fra Finanssjefen følger:

Vi har brukt masse penger på rehabilitering av klubbhuset. Det er hittil i år brukt ca. kr. 60 000,- på materialer, maling, rørlegger og elektrisk materiell. For disse pengene har vi fått utført følgende:

- nytt elektrisk anlegg
- nytt røranlegg i hele huset.
- nytt dusjrom med to dusjer.
- oppusset verksted.
- malt tak i 2.et.
- malte vegger i trapp og gang.
- nytt nøkkelsystem.
- doble vinduer i 1.et.
- gulv og vegg i utstysreol nr.1
- varmtvannsbereder har blitt innbygd og isolert.
- lys i reoler.

Det kommer muligens et tillegg på ca. kr. 2000,- for nytt toalett.

Det som har gjort det mulig å bruke såpass mye penger kommer av at vi har hatt følgende inntekter i 1993:

- Medlemsavgifter	kr. 23 600,-
- Nøkkeltorgavgift	kr. 10 000,-
- Kajakkuteie	kr. 3 400,-
- Dragebåtfestival	kr. 12 300,-
- Overføring fra Pingvin	kr. 10 500,-

Det har ikke skjedd så veldig mye annet enn oppussing siden siste økonomiske rapport (siste ÅREBLAD; nr 4 -93). Red's anm.: det lukter maling i hele huset, så det må jo ha skjedd en del.....

Til slutt vil jeg nevne at det er bassengtrening hver lørdag kl. 14 - 16.

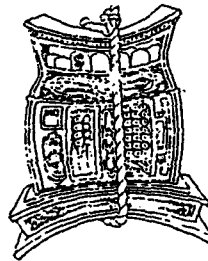
TKK må i år betale for leie av bassenget og det er bestemt at vi må ha kr. 10,- pr. medlem for hver treningsøkt. Kommer det familier vil det koste kr.20,- pr. familie.

Det ligger en liste i svømmehallen som medlemmene må krysse seg av på hver gang bassenget benyttes.

Det vil bli sendt ut innbetalinggiro på nyåret hvor vi samler opp bassengavgifter for hele høsten -93.

Med hilsen FinansDragen.

(Reds. anm.: Sorry for navneendringen; vi syntes Dragen hørtet mere respektinngytende ut.)

GOD JUL

FØRINGSRÅDET

Oskjell er et skjell som lever på forholdsvis grunt vann til 100 meters dyp.

Som regel må en fridykke eller bruke skjellskrape for å få tak i disse skjellene som er godt egnet til mat. Oskjell kan spises i rå tilstand rett fra havet, men de fleste foretrekker å dampe dem på samme måte som blåskjell, og bruke skjellene som utgangspunkt for forskjellige retter. Musklene er noe seige og bør males eller hakkes. En enkel tilberedningsmåte er å rulle skjellmaten inn i en skive bacon og steke eller grille det hele. Gjærne med litt løk.

I denne omgang vil jeg ta med et par oppskrifter på enkel tilberedning av oskjell.

Oskjell med sjampinjong og hvitløk

1 1/2 dl majones
1 liten boks sjampinjong
1 liten hvitløkskløft
2 ts eddik
2 ts sukker
200 g skjellmat

Bland finhakket sjampinjong og hvitløk i majonesen. Smak til med eddik og sukker. Skjær skjellmaten i biter og bland den forsiktig med sausen til slutt.

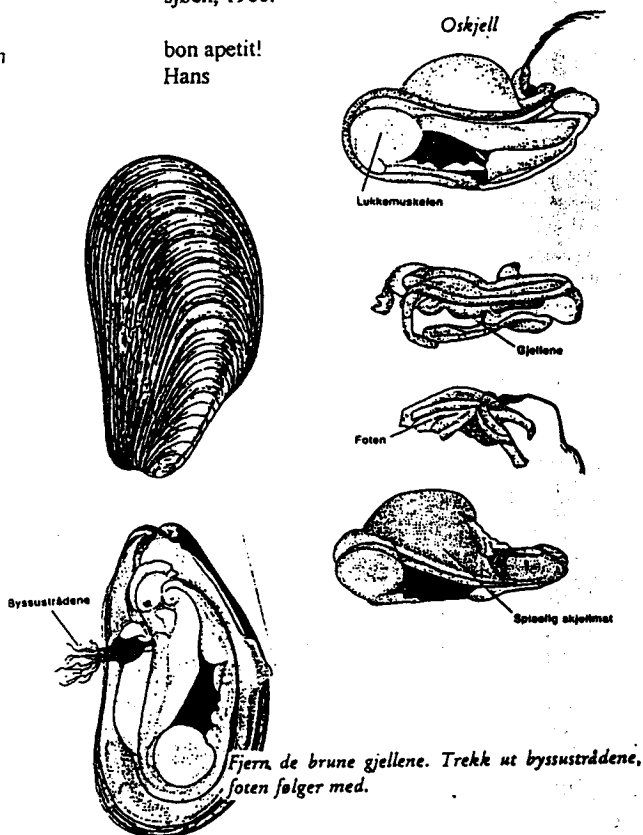
Gulasj av oskjell.

3/4 kg skjellmat
1/2 kg selleri
1/2 kg purre
margarin
ca 1/2 l fløte
salt
pepper

Vask og rens grønnsakene. Skjær dem i terninger og kok dem møre i lettsaltet vann. Sil kokevannet godt av og brun grønnsakene i smør i steikepanne. Hakk skjellmaten i terninger, som blandes med grønnsakene i steikepanne. Hell på fløte og la det surre i noen minutter. Smak til med salt og pepper.

Oppskriftene er hentet fra Mat fra sjøen, 1980.

bon appetit!
Hans

TING og TANG

det siste nye som har dukket opp som et hendig hjelpemiddel for oss havpadlere i våre bestrebelse for å vite hvor vi er eller finne riktig kurs for å nå målet er en liten elektronisk duppeditt eller dings som noen vil kalle det. Lik en kalkulator taster vi på noen taster og vips har vi riktig posisjon. Sånn omtrent ihvertfall. Taster vi noen flere tastetrykk kan vi lese ut kursen vi bør holde for å nå fram dit vi hadde tenkt oss. Og den elektroniske duppeditten varsler oss umiddelbart om vi skulle avvike fra kursen.

Høres dette ut som en kjekt å ha dings? Denne dingsen som kalles GPS (global positioning system) er et satelittnavigasjonssystem som tidligere var forbeholdt skip og fly, men etter hvert blitt tilgjengelig for alle ikke minst på grunn av at størrelsen har kommet ned på nivå med lommekalkulatorer.

Med en nøyaktighet på under hundre meter ofte ned imot 30meter gir det en posisjon som er nøyaktig for de fleste formål. Både på sjø og land.

Så i fremtiden vil havpadlere være utstyrt med GPS på dekket (den er vannrett også) og kunne ta seg frem uansett sikt og vær og slippe turen opp på land for å finne et eller annet menneske for å spørre hvor man har vært så heldig å lagt til.

For oss som stort sett koser oss på fjorden og av og til drister oss ut til Hitra og Frøya skulle dette systemet være unødvendig, men har du 8-10 tusenlapper liggende å slenge er dette apparatet tilgjengelig gjennom båtutstyrsforretninger.

På oppfordring vil vi komme tilbake med brukertips for GPS.

NEW GENERATION GPS

Garmin proposes going even further with the GPS system : as well as the usual position calculations, the 65 model (fixed) and the 75 (portable) can show the route and direction of the boat on a graphic display.

Price in France : about 9000 Frs.

HAVDØNNING 1

MED LEIF RUNDT VIKNA

Vi møttes en dag på Skansen, Leif Tofte og meg. Praten gikk omkring kajaker og den planlagte klubbturen til Nordland. Ingen av oss hadde tid eller anledning til å være med, men en padletur hadde vi jo tenkt på begge to. Leif til Vikna og jeg til Hitra og deromkring. Etter litt diskusjon ble Leif enig om at det hadde vært kjekt med selskap på turen rundt Vikna og siden jeg kunne tenke meg en tur oppover for å hilse på kjente i området ble det tur til Vikna.

Jeg startet fra Klæbu med friskt mot. Leif skulle plukkes opp på hytta. Lauvøya).

Som vanlig var kjøretiden til fergen på Flakk beregnet på sekundet og med søndagskjørere tidlig en mandags morgen, som var fullt og helt skyld i at jeg kom 30 sekunder for sent til fergen, forsvant mesteparten av det gode humøret.

Jeg trodde at Leif sto og trippet utenfor hytta si på Lauvøya og ventet med lengsel på å komme avgårde, så da jeg etter noe frisk kjøring kom fram, ble jeg noe overrasket, servert frokost i solveggen, vi har hele dagen på oss, var kommentaren.

Etter hvert (les mye om og men) kom vi oss av gårde. Solen stekte ned på oss som satt i denne blå metallboksen med fire hjul på vei nordover.

Namsos var første stopp hvor proviantering var hovedoppdraget. Og det viktigste; krem med solfaktor, den skulle utrolig nok vise seg å være av avgjørende betydning for trivselen.

Vi tok oss også tid til en brus i gågata for å nyte solen, stille tørsten og se på

det yrende livet i Namsos. Rart hvordan mennesker tyter fram fra kriker og kroker når solen skinner.

Men vi måtte videre, og etter mange svinger, en god del bruer og en ferje var vi endelig ved startpunktet for padleturen. Jeg hadde avtalt med en kompis om å parkere kjøredoningen på gården hans mens vi var ute i havet, han har en gård som ligger luggumt til for turer i dette området og det er mulig å kjøre helt ned til strandkanten. Vi kajakkpadlere vil jo helst slippe å bære, vil vi ikke?

Etter å ha pakket kajaker og funnet ut at vi manglet noe svært viktig papir, ruslet jeg opp til huset tigget en rull toalett-papir og sa på gjensyn om en tre fire dager. Lite visste jeg da om turen rundt øygruppen og den tiden det ville ta.

Endelig hadde vi vann under baken. Det var godt etter timer i bilen. Været var tilogmed bra, noe sidevind som etterhvert skulle gi oss bra skyv når vi rundet og dreide vestover. Rett ut for Rørvik fikk vi selskap av nordgående Hurtigrute. Det så et øyeblikk ut til at det ikke var plass til både den og to kajaker i sundet, men hurtigruta gled raskt forbi mens vi vinket til turistene, sikkert amerikanere og tyskere. Skal tro om de så oss små plastskall langt der nede?

Etter at vi dreide vestover nærmet tiden for kveldsmat og sovepose seg og etter et par "bare litt til" og noen "det er sikkert bedre i neste vika" fant vi en lun vik med sandbunn og brukbare forhold på land. Leif tok til med sin favorithobby; sanke ved og fyre bål. Selv tok jeg en tur på

stranden for å speide etter mat. Saueskjell er en skikkelig delikatesse og etter mengden tomskall å dømme måtte det være rike forekomster, noe som ikke slo helt til, noen få små skjell var alt jeg fant. Og for ikke å sulte ihjel (ikke mulig når Leif er med) tryllet Leif fram en boks kokt skinke og litt potetstappe. Med litt løk til ble det et lite gørrmått-måltid, avsluttet med en kopp bålkokt kaffe.

Teltet ble reist og vi krabbet ned i posen, jeg i teltet mens Leif lå ute, helt til det begynte regne.

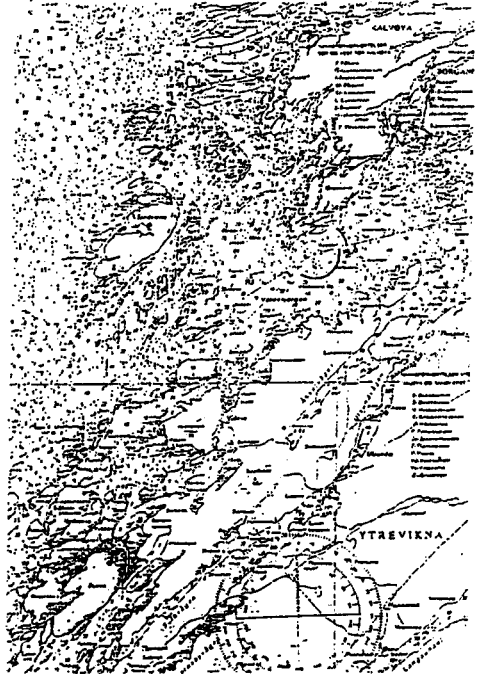
Neste dag var skyene borte, og etter en bedre frokost la vi ut på neste etappe. En lett bris fra nordøst og sol fra skyfri himmel gjorde det mulig å padle i bar overkropp for de med solkrem i lasten.

Yttervikna består av et utall øyer og en labyrint av sund og vikar. Ser du i sjøkartet er store deler av området skravert, dvs. at det er tørrlagt ved fjære sjø. Dette kan skape problemer for noen og enhver, så tidevannstabellen er kjekk å ha.

Med friskt mot og visshet om at vi hadde mange dager på oss før vi måtte vende kajakkene hjemover, bega vi oss inn i dette ukjente farvannet hvor bare kajaker og lette robåter har muligheten til å ta seg fram. Kanaler som var knapt en meter brede, passasjer med bare noen få centimeters dyp, små og store innhav, holmer, øyer og skjær gjorde padlingen til en opplevelse jeg sent kommer til å glemme.

Etter et par timer med stadige bom og nye forsøk for å finne fram i dette konglomeratet, nærmet tiden seg for lunch og spørsmålet om mat dukket opp i hodet (igjen). Fisk eller skjell kunne vært ok. Et raskt blick rundt - og svaret ga seg selv, blåskjell! Rett ved siden av oss i bareåforskytneshøyde hang det

digre klaser med denne delikatessen. Det var bare å padle innom og plukke spruttrekket fullt.

Et lite utsnitt av området.

Og så var det å finne en plass å lunche. Med Leifs øyne for gode leirplasser med tilgang på ved, var dette en lett oppgave. Ved i massevis (et sjarkvrak hvis det ble krise) og etter noen få minutter brant bålet og første kjele med skjell var satt over. Mens delikatessen godgjorde seg over varmen, tok vi oss en dukkert i behagelig kjølig sjø og en ny påføring av solfaktor'n. Solen skinte utrolig nok fortsatt.

En pose fiskesuppe (TORO) med en anselig mengde skjell og noen skiver med brød ble et solid måltid. Så solid at vi følte for en middagshvil i solen.

En stund? senere våknet jeg med håndklet over hodet og solbrente legger. Uthvilt og klar for neste etappe.

Vi fortsatte i labyrinten med ørn og rev som tilskuere. Ved en odde pekte Leif mot land og der satt en rødrev og fulgte oss med blikket etterhvert som vi gled framover. Flere ganger svevde havørner over oss med stor verdighet, hver eneste gang stoppet vi padlingen og beundret disse luftens konger.

Jøss hva er det der, tenkte Leif og jeg samtidig. Midt inne i dette systemet av uframkommelige sund og vikler var det noe som liknet et sjømerke. En stake var det siste jeg hadde ventet å finne her. Vi padlet nærmere for å ta dette merkelige fenomen i øyesyn. Etter et par runder rundt og litt dunking med åra ble denne usoen (uidentifisert sunket objekt) identifisert som en gammel ensylindret motor med eksosrøret intakt. Sannsynligvis en del av et vrak, men det å få en båt større enn en 15 fots robåt inn i dette farvannet er en utrolig bragd.

Etter noen timer padling og et par mislykkete fiskeforsøk fant vi en lun holme med plass til et par kajaker og et telt, og massevis av ved til bålet. En liten runde i "skogen" og vi hadde ved til flere timer. Etter en lang dag på vannet var det godt å sitte ved bålet og nippe til en kopp te og høre på Leifs røverhistorier om opplevelser på sjøen.

Neste dag startet med sol og stille sjø, og etter en bedre frokost la vi avgårde med kurs for Sør-Gjæslingan. Ferden over "havet" gikk uten andre problemer enn solbrenthet og etter en time var vi på land. Sør Gjæslingan er et fiskevær som de siste årene har blitt et turistmål av de sjeldne. Rorbuer er pusset opp, nytt sanitæranlegg i forbindelse med kaia var

under oppføring og butikken hvor vi kjøpte proviant er av den riktige gamle typen, butikk og museum i ett. Absolutt verdt et besøk. Hyggelig betjening var det også, i tillegg til å være butikkbetjening var hun guide for turister som måtte ha forvillet seg ut til denne forblåste øygruppen. Og hun kunne svarene til de spørsmålene vi manglet. Vi handlet noe mat til middagen og selvfølgelig en is til å nyte i solen.

Leif kjenner jo mange mennesker, også her ute. Etter litt leting traff vi en slektning av den Leif kjente, og det vanket kaffe og hjembakt brød med selvfisket og selvrøkt laks.

Praten gikk om slektskap, politikk og verdensproblemer. Rart hvordan folk i griségrende strøk har behov for å prate. Men vi måtte omsider si takk for oss for å kunne rekke videre før kvelden. Men først middag! Energitanke måtte fylles helt opp for å rekke til noen timers padling. Vi fant oss en holme etter 10 minutter padling og gravde fram stormkjøkken og boksemat fra kajakkens indre. Etter noen minutter kokte spagettigrøya mens vi stekte i solen. Under middagen bestemte vi oss for å skille lag. Jeg kunne tenke meg å tilbringe noen dager til i området, mens Leif måtte tilbake til Lauvøya. Leif dro avgårde i retning Buholmsråsa fyr, og det var det siste jeg har sett til Leif. Riktignok dukket rødsprittflasken han hadde lånt opp i klubbhuset, så han kom antakelig fram.

Selv hadde jeg en tøff tur nordover mot Nærøysundet, et begynte å blåse og bølgene økte både i antall og høyde. Å hvile seg var utelukket, stoppet jeg å padle drev jeg raskt den gale veien det var bare å stå på. Det nye drikkesystemet jeg hadde med for

utprøving på denne turen, var virkelig godt å ha. Jeg kunne padle mens jeg inntok væske og mistet ikke mye av farten.

Etter 31/2time padling var jeg i le bak noen øyer. Behovet for hvil var absolutt til stede, og jeg padlet inn en vik. En fin plass med kveldssol, men dessverre okkupert av en familie med et motorisert fartøy. Jeg tok likevel sjansen på å gå på land, bona protesterte vilt mot ytterligere opphold i kajakken, menneskene glodde rart på meg da jeg krøp ut av kajakken. De lurte sikkert på hvilken villmann dette var, som kom inn fra havet sent på kvelden i en farkost som knapt var synlig. Straks etter fikk jeg servert kaffe i vannkanten. Etterhvert vanket det også grillmat og rundstykker som ble servert i betryggende avstand fra resten av familien. Uvisst hva en slik villmann kunne finne på.

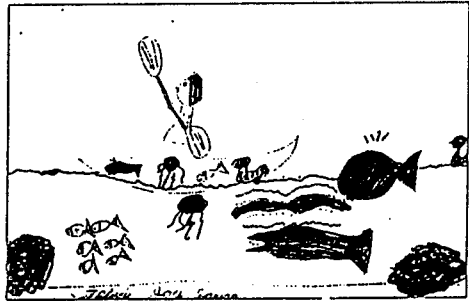
Maten smakte utmerket og var noe helt annet en den planlagte havrekjeksken med gudbrandsdalsost. Under måltidet fulgte familien spent med, og spurte om kajakk og kajakkpadling. Etterhvert forsto de at vi kajakkpadlere var vanlige mennesker (ihvertfall de fleste) med en frisk hobby og sans for friluftsliv.

Jeg takket for maten og tok fatt på de siste kilometrene inn til Fikkan hvor en god varm dusj og en behagelig seng ventet.

Hvis du har lest hele denne historien, har du funnet ut at turen rundt Vikna med Sør-Gjæslingan tok to dager og en kveld. Dette var en rask rundtur, men mulighetene på yttersiden av Vikna er mange og det er ikke noe problem å bruke uker i dette området. Vi er fast bestemt på å ta en tur til våren, og håper

flere vil slå følge med oss.

Hans Ervik.

Et kunstnerisk bidrag fra den yngre generasjon blivende kajakkpadlere.

Veltet med kajakk

En person veltet rundt i kajakken sin utenfor Rye på Byneset tirsdag kveld og havnet i det iskolde vannet. Takket være tørrdrakt og flytevester gikk det bra.

Mannen padlet kajakk sammen med to kompisar da han veltet. Han klarte å svømme i land og ble tatt hånd om av naboer som puttet han i badekaret og serverte varm te.

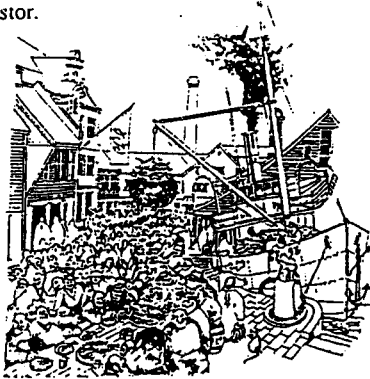
Adressavisa 1/12-93

PSSST! Hvis du ikke har fått med deg denne historien, les TROND SIN ARTIKKEL s. 17

HAVDØNNING 2

RØRVIK - SANDNESSJØEN JULI 93

Ønsker du kontakt med turistar frå hurtigruta er eit heitt tips å ta med deg nokre venner med kajakk og stille deg opp ved ankomst. Erfaringar frå Rørvik i juli i sommar tillseier at responsen blir stor.

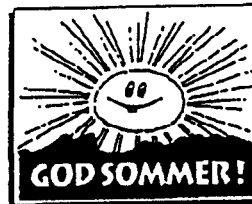

Her gjekk og alvoret opp for meg. Eg skulle dei næraste dagene plaske nordover langs kysten av Helgeland i ein sjølvrigga kajakk med ei padleerfaring som stort sett avgrensa seg til ein time lange turar. Den tyngste lasta hadde vore ein sjokolade. Trøysta var at Lars hadde padla enda mindre enn meg. Dei andre turdeltakarane Astrid, Yngve, og Sturla var eg meir skeptisk på. Dei verka svært så erfaren der dei prata om Hitraturen, turen til Gjæsingan, Grip og andre eksotiske plassar. Eg prøva imidlertid å dempe det indre stresset, vøra med å svare nøkternt på spørsmål frå hurtigruteturistar, og ellers sette opp ei sjølvsikker maske. Vi fann ikkje flytebrygga som ligg rett

nord for hurtigrutekaia, men fekk ein interessant test på samarbeidsvilja da vi sjøsette kajakkane ved "skottinjstænkaja". Humøret steig voldsomt da det synt seg at min eigen kajakk flaut. I rask medstraum og god fart plaska vi oss nordover sundet. Etter ein times kveldspadling hadde vi alt gjort mange kilometer, fann ei høveleg lita øy og slo leir. Eg vil som Jacqueline gje nokre tips basert på eiga erfaring.

ERFARING FRÅ DAG 1 :

1. Sauer er "åltreite dyr" heilt til mange av dei skiter på det du trudde var ein god leirplass. Sjekk antall sau før du legg til land.

Enkelte trakk feriemotivet for turen i tvil da reveljen gjekk tidleg neste morgon. Ved sida av å være klubben sin sommarleir var turen imidlertid og Yngve sin kroningstur nordover til slektsstevne på Rødøy/ Flatøya. Dit hadde ikkje Yngve tenkt å komme for seint. God medstraum og vinden rette vegen ga oss god fart. Havørn flaksa rundt oss, nesten like vanlig som måkene ved Munkholmen. Midt oppe i denne idyllen ein plastbåt med eit par karar, tydeleg "uttabygdes". Får ei dårleg kjensle når eg

treff utlendingar som ikkje ønsker kontakt, blant fullt av rovfugler (enno ikkje utstoppa...).

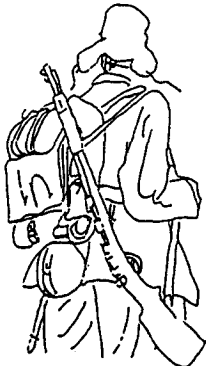
Utanfor Leka fekk vi eit lite møte med dønningar frå storhavet. Eg fekk og lære at det kan lønne seg å pakke matpakka i siterommet. Vanskeleg å finne den fram fra skottet når sjøen er urolig. Fann ei fin lita strand der Lars diska opp med den beste elggryta som så langt har vere servert på Leka. Innan middagen var over hadde imidlertid fjæra sørge for at den lune fine stranda la på seg med ca.100 m. steinar og sleip tang. Vi fekk ein ny test på god samarbeidsevne.

Vel ute på sjøen igjen kikker eg opp mot fjella inne på øya. Dit opp skal ein havørn for ca 50 år sidan skal ha løfta med seg ei lita jente. Jenta overlevde.

Om det verkeleg var ein ørn som utførte udåden stridast dei lærde, men her skulle være nok ørn til å løfte litt av kvart. Vi var riktig i siget, la Leka bak oss og ca.11 timar etter dagens første padletak slår leir på Melstein ytterst i Bindalsfjorden.

ERFARING FRÅ DAG 2:

1. Ha matpakka og andre viktige ting i siterommet
2. Ein som vil ha godt elgkjøt må ifølge Lars være sikker på å drepe dyret på første skotet.

Morgonen på Melstein vart den einaste skikkelege finværmorgonen på turen. Finværet ga seg imidlertid fort. Regn, sur vind og låge temperaturar til trass, nede i kajakken sitt ein stort sett tørt og varmt. Etter ein kald lunch kan det være godt å feste trekket og ta dei første padletaka. Vi fekk Torghatten i syne. Ein særdeles sur og stiv nordvest over Torgfjorden stimulerte ønsket om eit rom, ein dusj og ei varm seng. Det var imidlertid ikkje plass for oss i herberget. Blant ein hest og nokre kyr nede ved stranda fann vi plass for teltet, mens meir og mindre vise menn i tyske bobilar gjekk rundt og kikka på "das merkwurdiche hol in dem berge". Eit fascinerande hol faktisk, vel verd ein padletur frå Røyrvik.

NORGE - SOMMARLAND...!!

ERFARING FRÅ DAG 3:

1. Tyskarane har ofte okkupert rommet før deg.

Brønnøysund, øya med brønnen, hit har sjøfarerar søkt sidan norrøn tid for å stille tørsten. Dei lokale har visst å utvikle seg i takt med tida, og kan no kilte med to ølpol, og eit vinmonopol i tillegg til utallige vannkraner. Ein triveleg by, med flytebrygger perfekt plassert for slitne padlerar. Lokkande nær ein av desse bryggene fann vi "Sjøstua". Her inntok dei tre eldste i ekspedisjonen ein riktig herskapslunch, mens dei to yngste, i rein

ungdommeleg k atskap trudde vi, padla rundt i havnebassenget. Seinare fekk vi vite at dei leita etter ein plass for   legge til land. Lunchen ga eit godt grunnlag for vidare padling, dei neste kilometrane i flott Helgelandsnatur gjekk leikande lett. Vi passerte nok ein båt kor folk nok ikkje akkurat var glade for   sjå oss mens dei drog ulovlege laksegarn. Over Velfjorden fekk vi antydningar til surfeb lger, og nådde fram til ei stor kvit sandstrand på Fjordholman. Ei slik strand hadde fortent betre v r, men til trass for duskreng og 6 - 7 grader pluss vart det bada. Soling vart det imidlertid mindre av, kr yp i staden godt ned i posen og dr ymde om skyfri himmel dagen etter.

ERFARING FRÅ DAG 3:

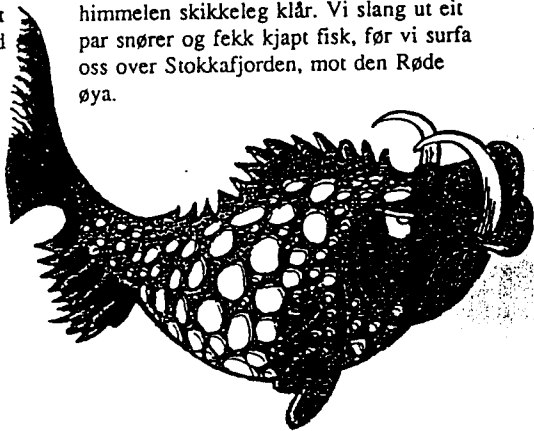
1. Enkelte menneske padlar forbi sjølv dei beste restaurantane.
2. Heerlige Helgeland !

Ikkje st tt nok   dr yme om finv ret, men medstr ym og unnavind inn Vev-elstasundet, var heller ikkje   forakte. I enden av sundet nådde vi Forvik. Ein flott liten plass med eit verna postkontor, ei krambu med s t butikkdame, og ein kafé.

Ein ypperleg bunkringsplass f r Stokkafjorden og Flat ya, målet for

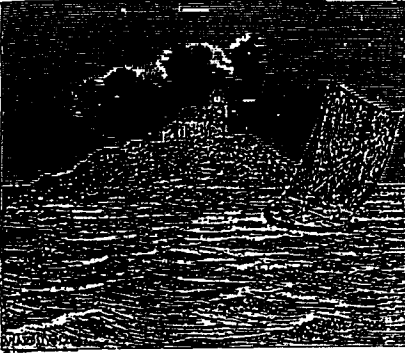
Yngve sin "kroningsferd". Ved avreise Forvik oppdaga vi ein større holme som faktisk ikkje var avteikna på v re "Joint operation ground" militære kart. Yngve meinte dette kunne komme av at karta var gamle, men så gamle er dei vel likevel ikkje. I det heile måtte den mest ihuga landkrabbe innrømme at til sjøs kjem landkarta s rgeleleg til kort. For første gong på turen reiv no himmelen skikkeleg kl r. Vi slang ut eit par sn rer og fekk kjapt fisk, f r vi surfa oss over Stokkafjorden, mot den Røde  ya.

Øya gjorde ikkje skam på navnet, djup raud, bada i ettermiddagssola. Ein flott m te   ankomme sine fedres grunn på for Yngve. Med eit "hoff" med fire spreke(?) padlerar, i flott v r, stevna han inn mot land der hornmusikken, ordføraren, og ein mengde menneske med blomar og flagg venta på oss. Vel, det siste er ei lita overdriving, den faktiske mottakingskomiteen var ein mann som tilfeldigvis var nedom kaia. Naturen var det imidlertid ingenting   usette på. Frodig og grønt på Flat ya, med dei raude golde berga til R d ya i bakgrunnen. Vi fekk ei fin omvisning på den idylliske, men no nesten fr flytta  ya.

ERFARINAR FRÅ DAG 4:

1. Sjøkart er ein fin ting, her fann vi m.a. fyr og lykter avteikna..

Omvisninga fortsette dagen etter. Vi padla til Tro der det originale OL symbolet vart nedteikna på eit berg for nokre tusen år sidan. Ein blir reint filosofisk av å beundre slikt arbeid. "Skiløparen" utgjordé berre ein liten del av eit stort helleristningsfelt. Men en kan vel trygt seie at det er "Skiløparen" kunstnaren har hatt best gjennomslag med, i alle høve i vår tid.

Her skiltes vi så frå Yngve. Den trykka stemninga under avskjeden må imidlertid ekle fallvindar frå fjella få æra for. Vel ute på fjorden synte dei seg heldigvis ikkje å væra så skummel som først antatt, og vi surfa i stø vind og fine bølger over mot Tjøtta. Hårek var imidlertid ikkje heime, så vi drog vidare mot Alstahaug. Her utbrakte vi ein skål for Petter. To karar som har visst å sette sine spor i Noregshistoria. Dei visste og å busette seg i naturskjønne omgiversar. Langs dei sju søstre fekk vi eit nytt møte med fallvindane. Dei var hissigare no, og blanda seg med regn. Difor veldig godt å

finne ei ledig campinghytte, med god tilgang på varmt vann og ellers den luksu ein måtte trenge.

ERFARING FRÅ DAG 5:

1. Tyskarane må ha gløymt å okkupere ei hytte.
2. Heeerrrlige Helgeland.

Dagen etter var det tid for nok ein avskjed. Astrid og Sturla fortsatte turen; reknar med Astrid stiller med eit utførleg og interessant referat frå den (ja det regner også vi med....red's anm.). Lars og skribenten tok raskaste vegen til Sandnessjøen. Etter endeleg å ha fått kajakkane på land og trilla dei på tilhengar gjennom hovedgata i byen, kunne vi sette oss på Hurtigruta og gjennopleve turen. Men denne gongen utan å bli syneleg svett .

Hilsen Trond

GLEDELIG JUL

HØSTBLOT

Haustfesten, eller Skaldyrfesten, blev avholdt lørdagen 13 november. Efter svagt oppmøte från TKK och Pingvin, dominerade naturligt nog NTHI kvällen.

Det hela började med en fantastisk välkomstdrink i lobbyen som snabbt flyttade gästerne till gastronomiskt oanade höjder. Efter lysbildsvisning i den från lobby till multimediasal nu omvandlade lokalen flyttade sällskapet in i spisesalen. Ett överflod av havets läckerheter intogs alltmedan tidigare gruppeforman Sindre demonstrerte hur man snackar väldigt mycket utan att egentligen säga något. Vi tackar dock för hans insats att blåsa varmluft på oss andra och därmed värma upp lokalen. Det blev allsång och tjo och tjim. När astronomiskt gastronomiska höjder nåtts och Marianne undrat varför hon blev mått efter att ha spist oavbrutet i två timmar, förflyttade vi oss in i den nu från multimediasal till barsalong transformerade lokalen. Det var discodans och tango i balsalen vid sidan av. Livets realiteter diskuterades och dividerades som sig bör, och de som inte hade fått med sig livets realiteter från annat håll, höll vist på med detta helt in i de arla morgontimmarna. Rullekonkurransen som skulle avhållas i gamla fälla till Fosenferja vann arrangören på walk-over.

Økonomi:

Kjøpt øl, brus o.l.	- 768:-
2l Vodka	- 347:-
Musikk	- 200:-
Festkont.+ salg	+1658:-
Solgt rest. drycker	+ 300:-
<u>Flaskepant</u>	<u>+ 110:-</u>
SUM	+ 753:-

Det blev tidligere beståmt att overskudd av festen skulle gå till klubbhuset på Skansen. Det är nu beståmt (såkalt opplyst diktatur) att pengene brukes fremst till pynt, f.eks. bilder.

Så, er det noen som har

**lysbilder eller negativ
från padleturer, dykking
eller klubbmiljø som
skulle passa på veggarna
till huset?**

Det finnes då penger til å lage forstørrelser av en 8-10 bilder.

Tag kontakt med underteknad om du har någon bild.

Vil samtidigt takke forman Jon Aune for outstanding flott innsats med å få sendt ut innbydelser til alle i god tid, som lovet.

Ber videre om unnskyllning for den totale blandningen av svensk og norsk.

Henrik Linders
Brøsetv. 159A-26
7035 Trondheim
73888876/ 73596965

PINGVIN DYKKEKLUBB.

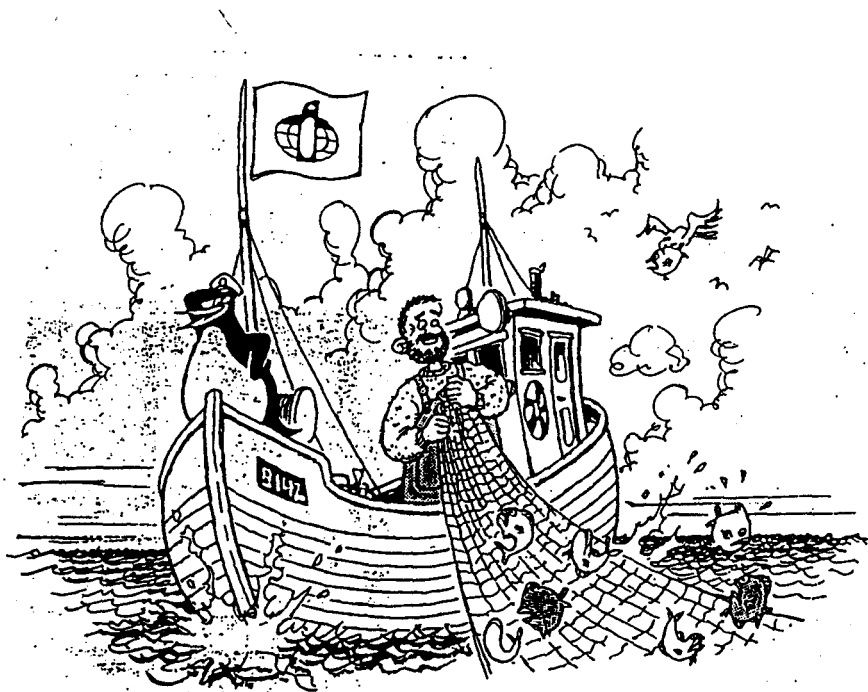
Dykkeklubbens egen side; info, baren, båten, etc

Nå har vi vært samboere i snart et år. Vi har etterhvert fått våre ting på plass, (nesten ihvertfall) og rommet vårt og dusjen er omsider ferdig. Baren har det desverre tatt litt tid med, men det ser ut til at barkonstruktørene snart er klare for innsats.

Den eksisterende selvbetjenings"baren" fungerer bra og dere padlere som trosser surt vintervær og drister dere ut på den åpne Trondheimsfjorden kan, etter en varm dusj, handle vilt å hemningsløst i baren.

Vi vil benytte denne mulighet i årets siste åreblad til å takke medlemmene i TKK for samarbeidet så langt og håper på at dette skal vare mange år til.

Og til slutt: **GOD JUL OG ET RIKTIG GODT NYTT ÅR!**

RUNDTUREN SOM VART RUNDVELT

Etter ein flott november med stille pent vær sikta Arne, Yngve og underteikna på å starte desember med ein månaskinns padletur rundt Byneset. At værgudane hadde andre planer med julemånaden tipsa værmeldinga oss om. Søraust sterk vind, men klart vær vart meldt for Tysdag 01.02. - turdagen. Men søraust til tross, vi rekna med å få padle i ly bak nesset store delar av turen. Eit godt stykke utanfor Gaulosen fann vi ein høveleg plass for å legge kajakkane på vatnet. Våre antakingar om ly bak nesset verka og å slå stikk. Sjølv om båten p.g.a. vinden fleire gonger måtte tjorast betre på taket på turen over nesset var her ikkje "ruskut å leggja utpå". Stillare vart det faktuisk da vi nærma oss Rye. Vi padla no godt i ly bak nesset og diskuterte om vi skulle kutte tvers over mot Flakk. Ikkje noko stort avvik frå kystlina, men det kunne vist seg å bli sjebnesvangert. I staden for beinvegen holdt vi oss relativt nære land. Austavinden fekk etter kvart godt tak ned dalen som det skulle vise seg går i S.Ø - N.V. retning ned mot Rye. Eg registrerte at det vart vanskelegare å halde stø kurs. Så skjer det. Vinden tek ekstra godt tak og presser meg rundt. Ein floskel vil ha det til at ved "nær døden opplevingar" passerer livet i revy. Mogeleg eg ikkje var nære nok døden, lærdom frå timar med støttetagog rulletrening i bassenget mangla i mine tankar der eg låg omslukt av det mørka og iskalde vatnet. Årsaka til "utpsykinga" er vel helst at forskjellen mellom basseng og fjord vart for stor. Vatnet var kaldt, mørkt, ingen var klar til å hjelpe meg rundt om eg skulle få problem. Problem hadde eg no. Litt vanskeleg å få

lausna eit kaldt og stivt padletrekk med store hanskar på hendene, men fann meg til slutt med "hodet over vatnet". Arne og Yngve var forsvunne, såg lysa frå land, men bølgame skvulpa ofte over meg og det var vanskeleg å bedømme avstand. Vanskeleg var det og å bedømme i kor stor grad vinden dreiv meg utover, om eg hadde nokon sjanse til å nå land med eiga hjelp.

Kor lenge eg svømte veit eg ikkje, det viktigaste var at eg nådde land. Registrerte at beina byrja å bli litt stiv og rar mot slutten, Eg hadde droppa våtskoa da dei er i trongaste laget. Det gjer at vatnet og kjem lettare inn i tørrdrakta. Likevel, tørrdrakta må få hovedæra for at det gjekk så greit, Da eg tok ho av var eg framleis relativt tørr på overkroppen. Arne tok i mot meg på land. I staden for eit bergingsprosjekt der resultatet kunne blitt to velta kajakkar hadde han padla rett på land og slått alarm. Vilket skulle vise at mannen, som i følge Jacqueline har eit godt tak med sjokoladekaker og ungar, og har evna til å tenke svært rasjonelt i kritiske situasjonar.

Lærdommen min av turen er at sjøen ein mørk vinterkveld er noko anna enn eit basseng, ein tur rundt Holmen eller ned Nidelva ein fin sommardag. Så når eg berre blir kvitt "Beidjing'en" har du sjansen å treffe Arne, Yngve og meg ivrig øvande på rulla nære land i Trondheimfjorden.

P.S. Influensavirusen fekk eg ikkje i vatnet på Byneset, ingen virus ville overleve i så kaldt vatn. D.S.

BYGG KAJAKK

Tanken har meldt seg med jevne mellomrom; hvorfor ikke bygge kajakken selv? Nei det er for vanskelig, det tar for lang tid; hvor får jeg tak i tegninger, byggebeskrivelse, hvilke materialer kan jeg bruke..... Kanskje det tål og med blir dyrere enn å kjøpe ferdig kajakk?? Det var bare i gamle dager at man gjorde slikt selv; og da ble jo også resultatet som forventet; tunge dårlige kajaker som autopåtl lekker...! Nei overlatt slikt til proffene, og kjøp de perfekte superkajakkene i glassfiber og polyester!

Men tanken ville desverre ikke slippe taket; så jeg, og flere med meg...., har tilbragt mye tid med å studere ulike konstruksjoner, konstruksjonsmetoder og konstruksjonsmaterialer for alt fra store båter til (kanadiske) kanoer, dobbel-åre kanoer, eskimokajaker, moderne havkajaker, seilkajaker etc. Materialer som furuspiler, seilduk, nylonduk, divynylcell, glassfiber, aluminium, polyester, carbonfiber, epoxy, finer og en lang rekke andre har svirret i luften.

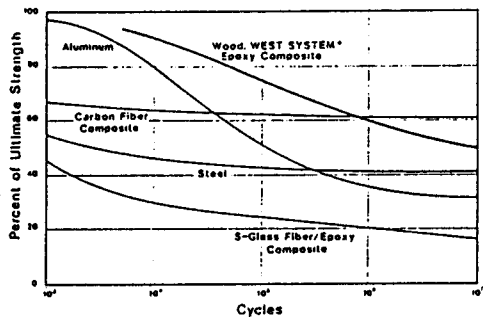

Jeg vil her slå et slag for blant annet å bruke treverk; du vet det koselige velduftende lettfornelige materialet som stort sett alle har et forhold til!! Treverk oppfautes av de fleste som et hyggelig materiale, samtidig som nesten alle har konstruert forskjellige ting i tre i løpet av sitt liv; ingen har skrekk for treverk....?!. Men det er vel noe alle vet at tre som båt-byggemateriale er forbeholdt tullingene i kanalen med gamle trebåter som råtnet, går sakte, og lekker. Dagens byggemateriale fremfor noen heter glassfiber og

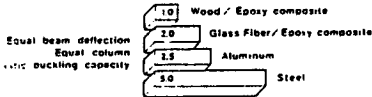
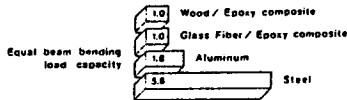
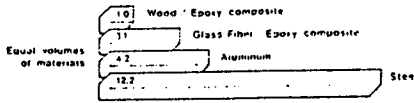
polyester (evt. glassfiber og epoxy for de mer raffinerte konstruksjoner), det er noe alle vet! Men det er her de fleste faktisk VET FEIL (omtrent på samme måte som alle en gang i tiden visste at jorden er flat....). Dersom man kombinerer moderne materialer som laminert tre og epoxy får man byggematerialer, og dessuten byggemetoder, som har en rekke unike egenskaper som svært få materialkombinasjoner kan overgå. Jeg skal her oppsummere noen av egenskapene.

Styrke, stivhet, og utmattelse.

Tre/ epoxy konstruksjoner er sterke, stive, og tåler utmatting langt bedre enn de fleste andre byggematerialer. Figur 1 viser utmattingsprøving av forskjellige materialer. Som vi ser beholder tre/ epoxykonstruksjonene sine styrke-egenskaper under slike forhold langt bedre enn andre materialer. Bare karbonfiber-kompositter ser ut til å holde bedre når en ser på svært lange levetider. Den dårligste av dem alle, i figuren, er glassfiber/ epoxy konstruksjoner; glassfiber/ polyester konstruksjoner er imidlertid ennå dårligere (hva er din kajakk laget av....??)!!

Ser vi på styrke/ vekt forhold kommer også her tre/ epoxy konstruksjonene svært godt ut. Figur 2 viser relativ vekt på forskjellige materialer under gitte forhold. Ut fra de tre søylediagrammene i figuren ser vi at tre/ epoxy konstruksjonene er henholdsvis; lette, sterke og stive. Alle disse tre egenskapene er SVÆRT viktige når en skal lage båter; og særlig kajaker!!

Bygging og vedlikehold.

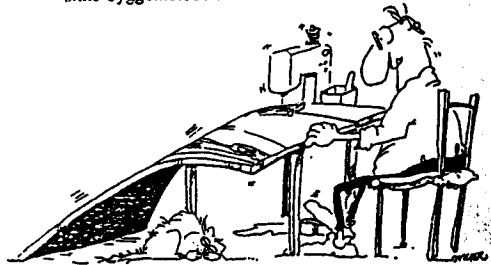
Vi har allerede vist at feilfritt treverk nærmest er BEST når det gjelder styrke/ stivhet og motstand mot uttømmelse. Imidlertid har treverk også visse ulemper/ begrensninger som de fleste vet. Treverk har uregelmessigheter som kvister, ujevn porestruktur, fiberretning, og treverket suger til seg fuktighet og sveller og råtnet, etc. Slike ulemper kan stort sett omgås med moderne metoder og materialer. Kryssfiner og andre lamineringsteknikker løser både problemene med "feil" i materialet og fiberretningen. Problemer med formgivning og dimensjoner er dermed også løst. Det som gjenstår er å unngå at treverket tar opp fuktighet og derved mister sine egenskaper (sveller, råtnet, etc). Dette gjør en med å forsegle alle flater med epoxy. På den måten har det vist seg i praksis at det lar seg gjøre å holde fuktigheten i trematerialet optimal, og derved eliminere alle de dårlige egenskapene til treverk i forbindelse med vann.

Epoxy har den egenskap at det fester seg til treverk og lager et binding som er sterkere enn treverket selv, og dessuten er materialet i praksis diffusjonstett overfor vann. Dette gjør materialet ideelt både til å forsegle alle treflatene i båtkonstruksjonen, og dessuten til å føye sammen (lime) alle delene. Ved å bruke forskjellige tilsetningsstoffer kan man lage epoxyblandinger med den viskositet man ønsker for de forskjellige formål; tynnflytende epoxy som overflatebelegg, ketchuplignende for å fylle groper og lime etc.

Når det gjelder å lage den fasongen en ønsker på kajakk så finnes det en rekke metoder som egner seg godt for treverk. De fleste metodene er ikke avhengig av noen slags form slik som

glassfiberbåtene. Dette gjør at en i utgangspunktet står nesten helt fritt i valg av fasong på hver enkelt båt. Begrensningene ligger egentlig bare i byggeferdighetene.

Dersom en ønsker en god og stabil turbåt som ikke trenger optimale fartsegenskaper (men som likevel er forholdsvis rask) er det naturlig å tenke på knekkspantkonstruksjoner og "stich and glue" byggemetode. Dette gir spesielt gode og lette kajaker uten spant eller andre hindringer innvendig. Det finnes en rekke gode tegninger og byggebeskrivelser for kajaker som er konstruert for slike byggemetoder.

Til slutt må konstruksjonen overflatebehandles. Epoxy er nemlig ikke motstandsdyktig overfor UV-stråling (i praksis; direkte sollys). Utsiden av et kajakkskrog bør enten lakk med klarlakk med UV-beskyttelse eller males. En overflate av epoxy og lakk gir en glatt, sterk, og gjennomskinnelig overflate som gjør at det vakre treverket synes godt. Vedlikeholdet blir som på polyesterbåter; når i overflaten må repareres før skadene brer seg for mye, det er alt!

Etter det jeg har sagt til nå har vel alle forstått at tre/ epoxy-konstruksjoner gir vakre, ultralette, sterke og vedlikeholdsfrie båter; og best av alt DU KAN BYGGE DEM SELV i garasjen eller i kjelleren.....uten å spre om deg med den gyselige stanken av polyester, eller ha kronisk kløe i fjorten dager av glassfibren!

Anslått byggetid for en ferdig kajakk som ikke er slipt og lakkert er ca 60 timer. Kostnadene kan beløpe seg til ca 3000,- kroner dersom du kjøper tegninger og byggebeskrivelse fra en anerkjent konstruktør. Dersom du tegner selv og har rabatter på materialer etc, blir prisen tilsvarende lavere!!

God Jul

Hilsen Kjartan

KLUBBENS UTSTYR.

GENERELT.

Klubben koster til stadighet på seg en del nytt utstyr.

Vi oppfordrer alle til å ta vare på disse verdigjenstandene.

Dette gjøres enklest ved å legge utstyret på plass der man fant det, samt anmerke evt. skader etc. Vi ber også alle som har ønsker omkring hvilket utstyr som ønskes kjøpt å fremme dette for styret.

Styret vil fremover innhente prisrammer fra de fleste som selger utstyr. Dette for å sikre både klubb og medlemmer mot unødvendig dyre innkjøp.

LÅN/ LEIE AV UTSTYRET:

Hoved-retningslinjene er:

1. Kun medlemmer som har betalt kontigent får låne klubbutstyr. Det ligger liste i klubbhuset hvor man kan reservere utstyr (utlånsboken).
2. Med unntak av organiserte klubbturer har ingen rett til å låne samme utstyr lengre enn 2 dager ad. gangen/ alternativt hele helger (langhelger etc.).

Med andre ord: det gies ikke anledning til å ta med seg klubbens båter på ferie etc. med mindre dette er avklart med styret. Likeledes bør en ikke reservere ønsket utstyr før 14 dager er gått siden siste gang en brukte utstyret dersom andre medlemmer ønsker samme utstyr.

Priser etc.;

- For lån av kajakk betales kr. 50,- for lørdager og søndager; d.v.s. kr.100 for begge dager, (for turer utenfor Trondheim).

Dette innebærer at en tur i Nidelva, på Jonsvatnet, eller på fjorden fremdeles er gratis alle dager (selvfølgelig...!).

Om den praktiske gjennomføringa av betaling av leie, se oppslag på klubbtavla, ved utleieboka.

Til slutt;

Alt lån og leie av utstyr skal noteres i utlånsboka.

INNMELDINGSBLANKETT

Dersom du ønsker å bli medlem i klubben fyller du ut skjemaet nedenfor, og sender det til et av styremedlemmene i klubben (fortrinnsvis styrets kasserer). Opplysningene blir lagret i klubbens medlemsregister så lenge du er medlem i klubben.

Det er minst to gode grunner for å oppgi alle disse opplysningene;

- for å få tilsendt all informasjon om klubbens aktiviteter (inkludert åreblad etc.)
- for at de andre medlemmene i klubben skal kunne kontakte deg dersom det er turer eller andre aktiviteter under oppseiling på kort varsel.

ETTERNAVN :

FORNAVN :

GATEADRESSE :

POSTADRESSE :

TELEFON-NUMRE

HJEMME :

ARBEID :

MOBIL :

FØDSELSÅR :

HVOR MANGE KAJAKKER ØNSKER DU Å HA LIGGENDE I KLUBBENS BÅTHUS? (NB! I medlemsavgiften er det inkludert leie av én båtplass i klubbens båthus. Dersom du ønsker å oppbevare flere båter i klubbens båthus må du betale for hver ekstra båt.)

ANTALL BÅTER . . . :

HVILKE AKTIVITETER ØNSKER DU HOVEDSAKELIG Å DRIVE MED (kryss av);

	Havpadling	Elvepadling	Flattvann
Tur			
Trim			
Konkurranse			

Trondhjæms Kajakklubb

Adresse; TKK
Postboks 632 Sentrum
7001 TRONDHEIM

Telefon: klubben har ikke egen telefon; ta direkte kontakt med en av styrets medlemmer.

Kontonr. (postgiro): 5 87 34 84

Kontingent. kr 300,- (kr 100,- for dem under 16 år), + kr 50 pr ekstra båt plass utover 1.

HVOR FINNER DU OSS?

Vi har et klubb-hus på Skansen blant "de maritime klubber" (kajakklubb, roing, seiling, og dykking). Huset er ringet inn på kartet. Ved inngangsdøren på huset er det som oftest oppslag med telefonnummer til klubbens styremedlemmer etc.

NÅR KAN DU TREFFE OSS?

Vi treffes vanligvis på onsdager klokken 1800 på Skansen for å prate og padle etc. Det vil alltid være muligheter for å "prøvesitte" en kajakklubb for første gang.

Styret '93;

Leder:	Jon Aune	73 - 90 09 80
Nestleder/ sekretær :	Astrid Wale	72 - 55 21 57
Kasserer:	Øivind Jensen	72 - 56 06 43
Styremedlem:	Finn Dag Hovem	72 - 55 61 23
Styremedlem:	Trond Eri	73 - 52 74 34

